زنی به خاطر گربه ای که آن را زندانی کرده بود تا اینکه (گربه) مرد، عذاب داده شد و به این سبب وارد دوزخ گردید. (چون وقتی گربه را زندانی کرد) نه به او آب داد و نه غذا و نه آزادش کرد که از جانوران زمین - شکار کند و - بخورد.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «عُذِّبَتِ امْرَأَةٌ في هِرَّةٍ سَجَنَتْها حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ، لا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلا سَقَتْهَا، إذْ حَبَسَتْهَا، وَلا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الأَرْضِ»: «زنی به خاطر گربه ای که آن را زندانی کرده بود تا اینکه (گربه) مرد، عذاب داده شد و بدین خاطر وارد دوزخ گردید. (چون وقتی گربه را زندانی کرد) نه به او آب داد و نه غذا و نه آزادش کرد که از جانوران زمین - شکار کند و - بخورد».

[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم از زنی خبر می دهد که وارد دوزخ شد؛ و سبب دوزخ رفتن وی این بود که گربه ای را زندانی کرده بود و نه به وی غذا می داد و نه آب؛ و نه او را رها می کرد تا از حشرات زمین بخورد و خود رزقش را بیابد؛ لذا در زندان مرد. چون این وعید و تهدید در مورد حیوانات باشد، در این صورت گناهِ تعدی و تجاوز در حق انسان بی گناه چه خواهد بود. به ویژه در مورد کسانی که تحت سرپرستی انسان هستند مثل همسر و فرزند و خدمتکار و دیگران؟!

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58193